

Verslag van de 264ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

Voor trillende monitoren verzamelden zich 19 leden. In eerste instantie slechts 17 maar met telefonische ondersteuning door de heer Klok, weet ook mevrouw Boschma haar zoominstellingen aan de praat te krijgen en op het einde van de bijeenkomst meldt ook de heer Hoekema zich alsnog. Bij hem thuis staan de klokken ingesteld op Greenwich Mean Time, vandaar. De president spreekt van een overweldigende opkomst want het bestuur had niet verwacht dat zoveel leden in staat waren om op het juiste moment op de juiste knoppen te drukken, om over het overhalen van piefjes maar te zwijgen.

Zij vertelt het prettig te vinden dat wij elkaar weer eens kunnen zien en spreken, ondanks dat dit op deze manier moet in deze getroebleerde tijden, maar dat wij daar maar het beste van moeten maken omdat het is wat het is en het ook weer anders wordt.

De secretaris heeft slechts een paar mededelingen. Zo wijst hij erop dat het is aan te raden om soms op de centrale website van de Dickens Fellowship te kijken om zodoende op de hoogte te blijven van nieuws en ook om te volgen wat er in London allemaal wordt bekookstofd: www.dickensfellowship.org

Verder wijst hij nog op andere zoombijeenkomsten want daar wemelt het van momenteel.

Waarna de president het woord geeft aan onze voormalige president, de heer David, die de toast zal uitbrengen op de Immortal Memory.

De heer David trekt een vergelijking tussen de heersende pandemie en de grote cholera uitbraak in de jaren vijftig van de 19de eeuw. Alleen al in het jaar 1854 stierven er 23.000 mensen in de UK (op een populatie van een kleine 20 miljoen). Want, zo stelt spreker, de huidige pandemie mag dan mogelijk voorkomen uit een Chinees menu, er is natuurlijk ook een verband met veel mensen op een kleine ruimte en hygiene. Dickens had daar als geen ander oog voor: “In all my writings,” schreef Dickens in een voorwoord bij Martin Chuzzlewit, “I hope I have taken every available opportunity of showing the want of sanitary improvements in the neglected dwellings of the poor.”

En in een fragment uit een speech voor de Metropolitan Sanitary Association, vlak voor het verschijnen van de eerste aflevering van Bleak House: “...even Education and Religion can do nothing where they are most needed, until the way is paved for their ministrations by Cleanliness and Decency. Give me my first glimpse of Heaven through a little light and air – give me water – help me to be clean”.

Spreker gaat daarna in op de productie van zeep en noemt Mr. Jiggers als grootgebruiker en probeert dan het werk van Dickens naar de huidige pandemie-tijd te verplaatsen. Hij kijkt naar de rol van artsen en zoekt daar voorbeelden van in het werk van Dickens en ziet dat het wemelt van de Skimpoles, Sawyers en Slammers. In de politiek neemt hij onder meer Veneerings en Barnacles waar. Wie gaat ons redden vraagt David zich af, waar is troost? Esther Summerson, nee, die krijgt zelf de pokken en bevestigt zo alleen maar hoe erg het is. Mr. Pickwick dan, maar wat hebben we aan een man die door het ijs zakt en vervolgens door een knecht en veel punch wordt bijgebracht. Punch helpt ons niet meer en een knecht is obsoleet dezer dagen.

Nee, er is slechts een man die ons wel troost en wijsheid biedt, een optimist die dezer dagen node wordt gemist: Wikins Micawber.

“Gentlemen do with me as you will! I am a straw upon the surface of the deep, and I am tossed in all directions by the elephants – I beg your pardon; I should have said elements”.

“But mutual confidence will sustain us to the end, something will turn up”.

The Merriam-Webster Dictionary definieert een Micawber als “one who is poor but lives in optimistic expectations of better fortune”. Wij spreken zelfs van het Micawber-principe. (zie ook www.micawberprinciple.com)

Met die woorden, “something will turn up” in ons achterhoofd verzoekt spreker ons het glas te heffen en te drinken op de Immortal Memory of Charles Dickens.

De president dankt spreker voor deze bewogen woorden en biedt ons de gelegenheid met elkaar in gesprek te gaan. Onmiddellijk daarna gaat er een rood lampje branden wat er op wijst dat wij aan het einde van onze vergadertijd raken. Na een blik in het kasboek sluit de president ter plekke een soort abonnement af en kan er weer volop gesproken worden. Met name de Dordse tak maakt van de gelegenheid gebruik om met mevrouw Boschma de frequentie van de spoorverbinding tussen Roosendaal en Dordrecht te evalueren. Plots zien wij achter mevrouw Boschma een hond van het Baskerville formaat opduiken en uit verschillende monitors wordt: “pas op, achter je” geroepen, al ware het een pantomime voorstelling. Maar de hond blijkt bij het huishouden te horen en verder geen kwade bedoelingen te hebben. Wel doet het beeld van de hond iemand opmerken dat er wellicht een lezing te houden is over ‘Dickens and Dogs’, maar het is nog maar vier jaar geleden dat dit onderwerp behandeld werd door, alweer, de heer David. Hij werd die middag vergezeld door een enorme, fel kijkende hond die pas ophield met grommen toen wij de heer David een staande ovatie gaven.

Waarna de president ons dankt voor onze aanwezigheid en de bijeenkomst besluit met op te merken het bij elkaar komen op de geboortedag van Dickens een eigen charme heeft en voor herhaling vatbaar is. Met of zonder zoomverbinding.

Contributie

In normale omstandigheden hadden de leden met een contributie achterstand nu een venijnig kaartje in hun envelop aangetroffen met daarop het bedrag en strenge aanmanende woorden van een niveau die zelfs Dodson & Fogg zouden doen verbleken. Maar dat is nu niet mogelijk dus, voor hen die het betreft: wij weten wie U bent, nog houden wij het stil, hierbij het verzoek de beurs te trekken. U weet het: 30 euro voor een zonderling en 40 euro voor een paar. Meer mag ook, wij zien dat ruim.

Haren

De Dickens fakkel wordt op diverse plaatsen in Nederland brandende gehouden. Een van die plaatsen is het fraaie Haren, in de provincie Groningen, waar cultuur, wetenschap, geschiedenis en literatuur op hoog niveau worden beoefend. Ons mede-lid de heer Muda, laat weten dat de jaarlijkse Dickens lezing, dit jaar was men aan de 23ste editie toe, als virtuele lezing is gehouden en wel onder de titel: “Charles Dickens en de Corona Papers”. Verschillende locale prominenten lazen, gestoken in Victoriaanse kostuums, hun favoriete fragmenten voor, met tussen de bedrijven draaiorgel muziek. U kunt dit alles nog eens bekijken op de website: www.geboektinharen.com/film Normaal gesproken werd de jaarlijkse Dickens lezing afgesloten met een toast op de geboortedag van Dickens; dit met een glas traditionele rumpunch in de hand. Opdat U niet de rumpunch mag mislopen heeft de organisatie een recept beschikbaar gesteld. Ja, de Kerst is al weer van een paar maanden geleden, maar er komt er wel weer een en rumpunch kan het hele jaar door gedronken worden. Het recept uit Haren is bedoeld voor zes personen want daar drinkt men uitsluiten in groepsverband. U neemt: 6 dl appelsap, 6 dl rode wijn, het sap van een limoen, 100 gr suiker en (minimaal) 2 dl bruine rum. Breng de appelsap, wijn, limoensap en suiker bijna aan de kook en voeg de rum toe. Warm over de glazen verdelen nadat U vijf huisgenoten of burens tot deelname heeft geprest.

“I never saw a man so thoroughly enjoy himself amid the fragrance of lemon-peel and sugar, the odour of burning rum, and the steam of boiling water, as Mr. Micawber did that afternoon. It was wonderful to see his face shining at us out of a thin cloud of these delicate fumes, as he stirred, and mixed, and tasted, and looked as if he were making, instead of punch, a fortune for his family, down to the latest posterity”. (from David Copperfield)

Sneeuw en Dickens

Wie kent niet de theorie van de “Chinese Metaphysics” uit The Pickwick Papers. Men kijkt voor Metaphysics onder de letter M en voor Chinese onder de letter C en combineert deze informatie. Ook bij de NPO radio moet wel een Mr. Pott werken want toen er een sneeuwfront naderde op de geboortedag van Dickens werd deze informatie gecombineerd en nam men contact op met Uw secretaris voor een interview. Die ging daar gretig op in want aan bescheidenheid doet hij niet, ook niet bij een interview om drie uur ‘s nachts. Het resultaat is te beluisteren op onze website.

Opmerkelijk

Bij het weer eens herlezen van “A Tale of Two Cities” stuitte ik op een passage over het uitbundige gedrag van de gevangenen van de Republiek die een confrontatie met de guillotine in het vooruitzicht hebben. Een passage die tot nadenken stemt.

The prisoners were far from insensible or unfeeling; their ways arose out of a condition of the time. Similarly, though with a subtle difference, a species of fervour or intoxication, known, without doubt, to have led some persons to brave the guillotine unnecessarily, and to die by it, was not mere boastfulness, but a wild infection of the wildly shaken public mind. In seasons of pestilence, some of us will have a secret attraction to the disease – a terrible passing inclination to die of it. And all of us have like wonders hidden in our breasts, only needing circumstances to evoke them.

De passage vindt U in het 3de boek, “The Track of a Storm”, in het 6de hoofdstuk “Triumph”.